

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **M. V., státní příslušnost Ruská federace**, zastoupen JUDr. Janem Szewczykem, advokátem v Praze 1, Kaprova 11, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o:

- I. **Žalovaný je povinen ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce ze dne 3. 11. 2010 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.114 Kč k rukám zástupce JUDr. Jana Szewczyka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 16. 5. 2014 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, povinnost, aby ve věci jeho žádosti ze dne 3. 11. 2010 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydal do pěti rozhodnutí.

Své tvrzení žalobce doložil opatřením proti nečinnosti vydaným Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 13. 3. 2014, č. j. MV-30788-2/SO-2014, jímž bylo žalovanému příkázáno, aby do třiceti dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky pana R. V., č. j. OAM-11216/TP-2010.

Vzhledem k tomu, že žalobce současně s podáním žaloby nesplnil svou poplatkovou povinnost, vyzval ho soud dne 3. června 2014 k zaplacení soudního poplatku za žalobu, který činí podle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků 2.000 Kč, a současně žalobkyni upozornil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před tímto soudem zastaveno.

Výzva byla doručena zástupci žalobce datovou schránkou dne 4. 6. 2014 a soudní poplatek byl zaplacen dne 9. 6. 2014.

Z vyjádření žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2014 zjistil Městský soud v Praze, že žalobce dne 3. 11. 2010 podal žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, která mu byla rozhodnutím ze dne 10. 4. 2012, č. j. OAM-11216-12/TP-2010, zamítnuta. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodovala v odvolacím řízení v této věci celkem dvakrát, a to dne 26. 7. 2012 a posléze dne 21. 11. 2013, a to tak, že prvostupňové rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Žalovaný tvrdil, že není nečinný a navrhoval žalobu zamítnout. Žalovaný uváděl, že provádí další úkony ke zjištění skutečného stavu věci, zda žadatel splňuje podmínky, které stanoví zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro udělení trvalého pobytu na území České republiky.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalobce i žalovaný správní orgán s takovým postupem souhlasili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Pro posouzení, zda byl žalovaný správní orgán nečinný, soud zjišťoval, jaké úkony žalovaný činil v průběhu správního řízení poté, kdy dne 27. 11. 2013 obdržel rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 21. 11. 2013, č. j. MV-100627-5/SO-2013, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2013, č. j. OAM-11216-22/TP-2010, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území

České republiky. Ze správního spisu potom soud zjistil, že žalovaný žádné úkony ode dne 27. 11. 2013, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu, neučinil. Neučinil ani žádné úkony po vydání opatření proti nečinnosti dne 13. 3. 2014, ač mu bylo přikázáno do třiceti dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydat rozhodnutí.

Městský soud v Praze v inkriminované věci dospěl k závěru, že žalovaný je nečinný a nečinným zůstal i po podání žaloby.

Jelikož žalovaný byl a dosud je ve věci nečinný, uložil mu Městský soud v Praze v souladu s § 81 odst. 2 soudního řádu správního, aby ve stanovené lhůtě v inkriminované věci vydal rozhodnutí.

Podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.

Podle § 60 odst. 7 soudního řádu správního jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

Žalobce se domáhal náhrady nákladů řízení, proto se soud zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro jejich přiznání. Při úvaze o konkrétní výši náhrady těchto nákladů soud přihlédl k ustanovení § 60 odst. 1 a odst. 7 soudního řádu správního. Podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 7 soudního řádu správního jsou-li proto důvody zvláštního zřetele vhodné, soud může výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů řízení účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

Z ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního vyplývá, že přiznat lze náklady řízení účelně vynaložené. Tomuto závěru koresponduje ustanovení § 60 odst. 7 soudního řádu správního, které umožňuje zohlednit konkrétní okolnosti konkrétního případu, aniž by byl soud nucen mechanicky vycházet z jednotlivých úkonů, učiněných účastníkem řízení.

Žalobce byl v této věci zastoupen advokátem, přísluší mu proto právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení, a to podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn. Z obsahu vyhlášky je nutno dovodit, že výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje.

V inkriminované věci by měl žalobce právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby, a to za přípravu a převzetí zastoupení, podání žaloby. Pokud jde o přípravu a převzetí zastoupení, je nutno konstatovat, že žalobce doložil oprávnění právního zástupce zastupovat ho v podané žalobě plnou mocí, která byla udělena dne 30. 4. 2013. Jde o plnou moc, kterou byl zástupce žalobce zmocněn k zastupování již ve správním řízení, a to nejen žalobce nýbrž i dalších zmocnitelů: R. V. ml., M. V., M. V., Y. V. a K. V. Příprava a převzetí zastoupení nebyla v daném případě plnohodnotným právním úkonem, neboť zástupce žalobce zastupoval tohoto žalobce již ve správním řízení, kdy jeho jménem podával odvolání a kdy byl tedy seznámen s danou problematikou a obsahem spisového materiálu. Pokud jde o úkon podání žaloby, je z věcí vedených tímto soudem pod sp. zn. 8 A 82/2014, 8 A 83/2014 a 84/2014 zřejmé, že obsah podané žaloby je téměř totožný s obsahem podaných žalob v těchto věcech. Zpracování této žaloby tedy rovněž nelze posuzovat jako plnohodnotný právní úkon, když jeho základ, obsahově obdobný, byl učiněn celkem 4x a jedná se o, úkon téhož zástupce.

Výše uvedené skutečnosti je nutno dle názoru soudu považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle ustanovení § 60 odst. 7 soudního řádu správního, které opravňuje soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení z části nepřiznává. Proto rozhodl tak, že žalobci se přiznává právo na náhradu nákladů řízení jen z částí, a to ve vztahu k uvedeným dvěma úkonům právní služby ve výši 50% částky, která by jinak žalobci příslušela. Žalobci by příslušelo právo na náhradu nákladů řízení za dva úkony právní služby po 3.100 Kč, celkem tedy částka 6.200 Kč. Soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 50% této částky, tj. ve výši 3.100 Kč. K uvedené částce přísluší žalobci právo na paušální částku 300 Kč, a to za dva úkony (celkem 600 Kč), a daň z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celkem odměna za zastupování představuje částku 4.114 Kč. Žalobci dále přísluší právo na náhradu částky 2.000 Kč, což činily náklady na uhrazení soudního poplatku z podané žaloby, tedy celkem náklady představují částku 6.114 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. října 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona štěpinová